

[Birthe Wetlesen.]

i det rigtige forhold til de stillede kunstneriske krav til samlingerne, men jeg synes, det er rigtigt at kæde størrelsen af statens tilskud sammen med størrelsen af de lokale tilskud. Dermed gives der også de lokale personer, myndigheder, foreninger og andre en spore til øget økonomisk indsats. Når loven skal til revision i 1968-69, har man sikkert de erfaringer, der er nødvendige for at tage stilling til eventuelle ændringer i de foreslåede økonomiske retningslinjer.

Lovforslagets gennemførelse vil først og fremmest betyde en støtte for kulturlivet i provinsen og dermed medvirke til en ændret og bedre balance mellem provins og hovedstad på det kulturelle område. I denne forbindelse vil jeg egentlig gerne spørge, hvorfor man gennem lovforslagets § 9 på forhånd udelukker Grønland og Færøerne fra at nyde godt af dets muligheder. Det er mit indtryk, at der specielt i Grønland i øjeblikket er lokale kræfter i gang også på det kulturelle område. I lovforslaget om kulturhistoriske lokalmuseer, der blev vedtaget den 3. juni 1958, blev der ikke taget noget forbehold med hensyn til Grønland og Færøerne. Hvorfor så i denne lov?

Ministeren for kulturelle anliggender (Bonholt): Jeg takker de ærede ordførere for deres indlæg og takker nogle mere end andre.

Jeg siger det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre) tak for en varmhjertet tilslutning til forslaget. Slet så varmhjertet var det ærede medlem hr. Sinnbeck jo ikke. Det ærede medlem anstrengte sig for at komme på lige lang afstand fra mit forslag og venstres kulturprogram, og jeg synes, det lykkedes ganske godt.

Det ærede medlem kritiserede navnlig museumsnævnet. Dette nævn er tænkt som et hjælpeorgan, der skal kunne træffe afgørelser, forhåbentlig oftest i enstemmighed, om en række anliggender, således at den politiske minister fritages herfor. Nævnet kan højst have 5 medlemmer, men der agtes i alt fald indtil videre ikke beskikket flere end de i lovforslaget nævnte 3 repræsentanter for henholdsvis statens museum for kunst, Foreningen af Kunstmuseer i Provinsen og de kommunale organisationer. Der sigtes mod etablering af et lille, handle-

kraftigt organ. Derfor foreslås også enstemmige afgørelser i nævnet gjort endelige; hvor der ikke er enstemmighed, kan hvert medlem af nævnet forlange sagen forelagt ministeren, der da har ansvaret for afgørelserne over for det høje ting.

Det ærede medlem talte om, at nævnet ville gribe ind i selve valget af kunstværker, at det var en statsautoriseret opfattelse af kunsten, der her gjorde sig gældende. Intet kan være mere fejlagtigt, og jeg synes ikke, det ærede medlem skulle gøre sig skyldig i en så grov fejllæsning af forslag og bemærkninger.

Der står i bemærkningerne:

„Forslaget tilsigter at sikre museerne fuld kunstnerisk selvbestemmelsesret.“

Når nævnet skal fungere, skyldes det ønsket om at undgå en for stor spredthed på det rent administrative felt. Det ærede medlem hr. Sinnbeck har måske læst den pågældende sætning og glemt den, men er bestemt ikke kommet længere end til side 6 i forslaget. Det ærede medlem kan, når talen holdes i erindring, ikke have læst side 7, hvor det hedder,

„at det lokale selvstyre ikke må krænkes, og at det private initiativ skal holdes levende. Denne linje er siden stedse fastholdt og har også fundet udtryk i nærværende lovforslag som bærende princip. En forudsætning for statsstøtte bør være en sådan stedlig interesse for museet, at grundlaget for dets eksistens er skabt fra lokal side.“

Atter i det efterfølgende afsnit indledes der med udtrykket „dette bærende synspunkt“, dette frihedssynspunkt.

Det er ud fra dette synspunkt, museerne har fået deres skikkelse, og vi ønsker i sandhed ikke nogen ensretning. Hvorfor skal partierne dog mistænkeliggøre hinanden på dette felt? Vi ønsker ingen ensretning; vi betragter det tværtimod som et plus, at hvert museum har sit eget ansigt. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede medlem har fået den opfattelse, at nævnet skulle lægge pres på de pågældende museer og således begrænse købet af nye kunstværker. Det ærede medlem havde jo ikke nogen stor tiltro til den moderne kunst; jeg forstod, at det ærede medlem var modstander af en sådan og hævdede, at der var himmelvid forskel på de kulturhistoriske museer, der stod det